

vonnis

RECHTBANK DEN HAAG

Team handel - voorzieningenrechter

zaak- / rolnummer: C/09/564133 / KG ZA 18/1248

Vonnis in kort geding van 22 januari 2019

in de zaak van

- 1.
 - 2.
- beiden te _____, gemeente _____,
eisers,
advocaat mr. C.M. Sent te Amsterdam,

tegen:

STAAT DER NEDERLANDEN (Ministerie van Justitie en Veiligheid, Raad voor de Kinderbescherming) te Den Haag,
gedaagde,
verschenen in de persoon van mr. M.A. Dolieslager.

Partijen zullen hierna 'de ouders' en 'De Raad' worden genoemd.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding met producties;
- de door De Raad overgelegde conclusie van antwoord, met producties;
- de akte wijziging van eis, met een productie;
- de op 8 januari 2019 gehouden mondelinge behandeling, waarbij door de ouders pleitnotities zijn overgelegd.

1.2. Ter zitting is vonnis bepaald op heden. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld om de voorzieningenrechter voorafgaand aan de vonnisdatum nog te informeren over het resultaat van tussen hen nog te voeren overleg over de proceskosten. De ouders hebben de voorzieningenrechter bij brief van 17 januari 2019 bericht dat er alleen nog geen overeenstemming is bereikt over de proceskosten.

2. Het geschil

2.1. De ouders hebben bij dagvaarding diverse vorderingen geformuleerd, in aansluiting op vorderingen die reeds in een eerder kort geding, dat in een schikking is geëindigd, aan de orde waren geweest. Tijdens de zitting van 8 januari 2019 hebben partijen overeenstemming bereikt over de door De Raad in het na te melden raadsrapport aan te brengen nadere wijzigingen. Ten aanzien van de proceskosten hebben partijen geen overeenstemming bereikt, ook niet nadat zij daarover na de zitting nog overleg hebben gevoerd. De ouders hebben hierover toegelicht dat zij niet konden instemmen met het voorstel van De Raad om de helft van het ter zitting berekende bedrag aan

C/09/564133 / KG ZA 18/1248
22 januari 2019

2

proceskosten (liquidatietarief vermeerderd met de verschuldigde griffierechten en de exploitkosten) aan hen te betalen. De ouders hebben daarom verzocht om hierover vonnis te wijzen. De voorzieningenrechter begrijpt dat de ouders daarmee geen beslissing meer wensen op hun overige vorderingen, zodat de enige thans nog voorliggende vordering inhoudt om De Raad te veroordelen in de proceskosten, te vermeerderen met de nakosten en de wettelijke rente, waarbij primair de werkelijke advocaatkosten moeten worden vergoed en subsidiair het gebruikelijke liquidatietarief.

2.2. Daartoe voeren de ouders – samengevat – het volgende aan. De Raad heeft weliswaar de door de ouders gewenste wijzigingen in het na te melden rapport doorgevoerd, maar slechts nadat de ouders daarom vele malen hebben verzocht en zij daarvoor wel eerst proceskosten hebben moeten maken. De ouders hebben alles gedaan om het geschil in der minne buiten rechte op te lossen, maar dat is niet tijdig gelukt. Het is daarom redelijk en billijk dat De Raad de proceskosten aan de ouders vergoedt.

2.3. De Raad heeft hiertegen verweer gevoerd, kort gezegd inhoudende dat de omstandigheid dat een en ander lang heeft geduurd niet alleen aan De Raad te wijten is. De wijzigingen hadden in onderling overleg besproken kunnen worden op de wijze zoals deze thans ter zitting met partijen zijn doorgenomen. De ouders zijn te snel tot dagvaarding overgegaan, kwamen ook steeds met nieuwe eisen en hebben voorts een onredelijke schadevergoeding geëist, die noopte tot verweer, aldus De Raad.

3. De beoordeling van het geschil

3.1. Dit geding betreft feitelijk het rapport dat door De Raad, is opgesteld van het onderzoek dat hij heeft gedaan naar de zoon van partijen, te weten
 , geboren op 29 maart 2011 (hierna: het rapport). De Raad is op 19 juni 2018 met dat onderzoek gestart. Er zijn daarna verschillende concept-rapportages van het onderzoek opgesteld (alle met de conclusie dat er geen ondertoezichtstelling voor nodig is). Deze concepten zijn meermaals gewijzigd nadat de ouders hierop hebben gereageerd als ook na de zittingen in zowel deze procedure als het hieraan voorgaande kort geding tussen partijen over het rapport.

3.2. In dat vorige kort geding hebben partijen ter zitting van 16 oktober 2018 overeenstemming bereikt, onder andere ten aanzien van enkele door gedaagde in het rapport door te voeren wijzigingen en een door gedaagde richting de gecertificeerde instelling (GI) uit te voeren verrichting. Vast staat dat de ouders daarna nog de nodige acties hebben moeten ondernemen om te bewerkstelligen dat De Raad deze overeenkomst correct nakwam, met name wat betreft het laatste punt. Voorts was het aanhangig maken van dit geding (bij dagvaarding van 10 december 2018) kennelijk noodzakelijk om De Raad te bewegen tot een nieuwe beoordeling van het rapport en de stukken. Dit heeft geleid tot een toezegging van De Raad om nog een aantal van de door de ouders verzochte aanpassingen van het rapport door te voeren. Dit is door De Raad bij brief van 3 januari 2018 aan de ouders meegedeeld. De Raad heeft in die brief ook zijn excuses gemaakt voor zijn gebrekkige handelwijze bij de communicatie met de GI.

3.3. De ouders hebben in dit een en ander geen reden gezien om het kort geding in te trekken. De voorzieningenrechter acht het begrijpelijk dat zij eerst de aangepaste rapportage hebben willen bestuderen alvorens daar toe over te gaan. Een complete versie daarvan hebben zij naar de voorzieningenrechter begrijpt echter eerst ter zitting in dit geding

C/09/564133 / KG ZA 18/1248
22 januari 2019

3

ontvangen, zodat niet kan worden gesteld dat zij geen belang meer hadden bij de mondelinge behandeling.

3.4. Op zitting heeft De Raad overigens ingestemd met nog een aantal wijzigingen van de laatste versie van zijn rapport. Deels betrof dit echter ook nieuwe punten, die niet in de dagvaarding waren vermeld. Voorts heeft de voorzieningenrechter ter zitting aan partijen te kennen gegeven dat een deel van de (thans ingetrokken) vorderingen van de ouders niet voor toewijzing vatbaar waren. Dat betrof met name de eis om alle verwijzingen naar twee door een oudere zoon van eiseres geuite beschuldigingen uit het rapport te verwijderen en om een schadevergoeding aan de ouders toe te kennen.

3.5. Enerzijds is De Raad dus na de eerdere zitting niet steeds voldoende zorgvuldig en voortvarend te werk gegaan, hetgeen de advocaat van de ouders noopte tot hernieuwde actie, met bijbehorende kosten, maar anderzijds zijn namens de ouders op de valreep ook weer nieuwe en deels onhaalbare eisen gesteld die noopten tot verweer van De Raad. Dit alles overziend en in het licht van het gehele traject acht de voorzieningenrechter het door De Raad aangeboden bedrag ter compensatie van proceskosten passend. De voorzieningenrechter zal De Raad dan ook veroordelen tot betaling van een bedrag van € 679,-, op de wijze zoals hierna vermeld. Voor veroordeling in de nakosten bestaat geen grond, nu de kostenveroordeling ook voor deze nakosten een executoriale titel oplevert (vgl. HR 19 maart 2010, ECLI:NL:HR:2010:BL1116, NJ 2011/237).

4. De beslissing

De voorzieningenrechter:

- 4.1. veroordeelt De Raad om binnen veertien dagen nadat dit vonnis is uitgesproken aan de ouders te betalen ter zake van de kosten van dit geding een bedrag van € 679,-;
- 4.2. bepaalt dat De Raad bij gebreke van tijdige betaling de wettelijke rente over de proceskosten verschuldigd is;
- 4.3. wijst af het meer of anders gevorderde.

Dit vonnis is gewezen door mr. S.J. Hoekstra - van Vliet en in het openbaar uitgesproken op 22 januari 2019.

ts

